

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer

Ledare: Pressen och ungdomsarbetet

Farlig seglats

Föreståndare Lars Carlsson:

En ungdomsgård i arbete

Isigt - om ishockey av Rune Sannerheim

Högsbotorp - månadens stadsdel
på reportagesidan

Kul för klubben

Intervju med ungdomsdelegationens
ledamöter

Aktuella kommunala bidrag

Nr. 2

MARS 1959

ARGANG 8

UTGIVEN AV:
BARNAVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

PRIS 75 ÖRE

Pressen och ungdomsarbetet

I mer än en debatt har sagts, att det är betydligt svårare för den sunda och normala ungdomen att kunna komma in i dagspressens spalter än för den ungdom, som är vanartig, stjälar bilar och motorcyklar, rymmer från ungdomsvårdsskolor etc.

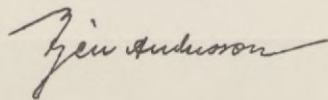
Möjligen är yttrandet överdrivet. Det tycks emellertid bli allt vanligare, att dagstidningar i den hårda inbördes kampen om prenumeranter och lösnummerköpare börjar beträda en väg, som präglas av starka eftergifter för publikfrieri, sensationslystnad, brist på blygsel och respekt för privatliv och uppbyggnadsarbete.

I vår stad har en del människor inbillat sig, att vår dagspress trots allt präglas av en viss nobless i sitt skrivande, ett visst annorlunda, åtminstone i förhållande till den hurtfriska flåsighet och ogenerade närgångenhet, som präglar eftermiddagsjournalistiken i Kungl. Huvudstaden. Kampen om läsekretsen har tydligen hårdnat numera. På annat sätt kan inte de övertramp från pressens sida, som skett på sistone, förklaras, där bland annat ungdom och ungdomsarbete fått den tvivelaktiga äran att vara med som sparkboll.

En tidning briljerade en dag med rubriken "5.000 ungdomar driver omkring på stadens gator", utlämnade obesvärat hyresgäster och bostadsbolag, i samma andetag trampande med tredje statsmaktens ogenerade kliv på en idrottsförening, som hade lokaler i samma fastighet, där man påstod det fanns ett otuktsnäste. Den generade tystnad som följde på upptäckten att uppgifterna och uppgiftslämnaren hade ungefär samma lösliga karaktär som tid-

ningens lösnummer kan inte överskyla klavertrampet. En annan dagstidning här i staden införde en insändare om en dansklubb på en ungdomsgård utan att kontrollera insändarens uppgifter med föreståndaren på ungdomsgården eller ge sistnämnde en fair chans att bemöta. Helt nyligen fann en av vårt lands mest kända tidningar, adress Göteborg, stort behag i att låta en ungdomsgårds misslyckade ungdomsresa till Jylland bli en säljbar följetong under några dager. Ett viktigt moment glömde sistnämnda tidning bort i allt skrivande — tydligen utan betydelse för vederbörande: att berätta om bakgrunden, om föreståndarens långa förberedande fostringsarbete med gruppen, om de svårigheter han kämpat med därvidlag och hur flera av medlemmarna i resan varit på glid utför tidigare men omhändertagits av föreståndaren.

Bevekelsegrunderna för en dylik journalistik är grumliga. Sanningslidelsen är inte helhjärtad, den sträcker sig inte längre än till att skapa sensation kring "acket" och "ojet". Den ofta ointressanta bakgrunden är inte populär som försäljningsobjekt. Det långsiktiga fostringsarbetet hinns inte med. Allt måste serveras fort och snabbt i väl tillrättalagda portioner. Bakom denna journalisttyps tramp-tramp ligger en lång rad söndersargade förhoppningar hos fostrare som föräldrar, ungdomsledare och andra. Samtliga sistnämnda är offer för en stor allmänhets sensationshunger och en press som i det stora tidningskriget river ner i stället för att bygga upp.

Brevlåda

Tack Sven Annerstam och Bengt Lundström, Göteborg, för uppmuntrande hälsningar till tidningen. Tack även Elna Hjelm, Brunnsgården, Sundbyberg. Alldeles för mycket rosor från Er, säger redaktionen — men, men, blommor är färgglada, luktar gott och uppmuntrar . . .

Månadens apropå:

Farlig seglats

- En av Göteborgs ungdomsgårdar har erfårit den tvivelaktiga åran att bli riksbekant för en ungdomsresa, som företogs till Ålborg med en på gården verksam resklubb vid månadsskiftet februari—mars i år. Resan var bekostad av de 28 ungdomarna själva men ledd av fyra ledare från ifrågavarande ungdomsgård. Turen, som bl. a. företogs med Frederikshamnsbolagets "Sessan" kapsejsade bildligt talat redan i sitt inledningsskede genom att en, eventuellt flera, ungdomar uppträdde spritpåverkat och ohyfsat på båten.
- På det hotell, där förläggningen av gruppen var ordnad, reagerade värden mot ungdomarnas uppträdande. I viss utsträckning är meningarna delade om vad som verkligen hänt. Att ungdomarna uppträtt busaktigt är emellertid klarlagt. Hotellvärden vädrade sina känslor för en Ålborgstidning och sedan kablades det hela ut över Skandinavien. Ungdomen, deras föräldrar, stadsdelen där de bor och givetvis ungdomsledarna har fått en föga avundsvärd uppmärksamhet. Ungdomsdelegationen har föranstaltat om utredning.
- Frederikshamnsbolagets "Sessan" och dess turer över Kattagatt från Göteborg till Frederikshamn har blivit kritiserade i sammanhanget. Bolaget förklarar visserligen att den servitör, som serverat minderåriga sprit, skall bestraffas — men säger samtidigt att denna busresa hör till undantagen. Minst halva Göteborg ler vid det påståendet. Den andra hälften gapskrattar.
- Den nakna sanningen är att "Sessans" våta turer är direkt riskabla för de unga, antingen de nu gör turen enskilt eller i grupp. Sen hjälper inte kaptenens högröstade snack i dagspressen. Servera endast sprit i matsalen (om man nu nödvändigtvis måste njuta av

Omslagsbilden: Markant profil i ny stadsdel — centrumbyggnaden i Högsbotorp med sin originella entré och trappa

(Foto: Döbeln-Mattsson)

-
- en härlig båt i spritens sällskap...)! Många både vuxna och unga kan inte klara den båtrensans spritfrestelse.
- Ungdomsledarens roll i sammanhanget? Visst kan han kritiseras. Det är alldeles för riskabelt att med en så pass ohomogen grupp fara utanför hemmets portar, i synnerhet när det gäller platser, där sprit är mera lättåtkommen än hemma. Uppenbart har han inte haft tillräcklig pondus för att klara situationen. Programmet kan kritiseras m. m. Denna kritik bör emellertid komma ifrån människor som har insikt i det arbete, som ungdomsledaren ifråga nedlagt med gruppen. De som har denna insikt kan få en uppfattning om en del av problemungdomarnas personliga förhållanden, hur ledaren under lång tid sökt göra människor av de här ungdomarna etc.
 - "Stäng klubben — avstäng ungdomarna från att besöka ungdomsgården!" Men, snälle herr Johansson, varthän går ungdomen då? Gissa tre gånger...

Föreståndare Lars Carlsson:

En ungdomsgård i arbete

I samband med visningen av Burås ungdomsgård för stadsfullmäktiges ungdomsberedning höll föreståndaren ett föredrag om gårdens funktionssätt. Det intressanta aktstycket är Vi alla här i tillfälle att presentera för läsekretsen.

Jag skall försöka klargöra hur ungdomsarbetet bedrivs här på Burås ungdomsgård och hur vi planerat arbetet framdeles.

Ungdomsgårdsledningens strävan har alltid varit, att på bästa sätt anpassa verksamheten efter egen förmåga, ekonomiska resurser och förhåandenvarande behov. Att vi här på gården nått ett i stort sett gott resultat kan i många stycken tillskrivas framsynthet och energi hos föregångarna.

Som ett förtydligande vill jag påpeka, att med ordet "vi" i fortsättningen avses gårdsrådet och den heltidsanställda personalen.

Hur fungerar Burås ungdomsgård i dag?

I vår verksamhet arbetar vi med följande gruppindelning av verksamhetsformerna.

1. Öppen linje.
2. B-klubbar.
3. Idrottsverksamhet.
4. Sluten verksamhet (klubbar och grupper.)
5. Föreningsverksamhet.
6. Föräldrabete.
7. Fältarbete i distriktet.
8. Övrig verksamhet.

1. Vad menas med öppen linje?

Uppgift:

- att ta emot stadsdelens s. k. håglösa ungdom i en ungdomsvänlig miljö;
- att entusiasmera den till aktivitet;
- att vara en replipunkt, när hemmet inte verkar som sådan eller när det uppstår "hål", som bör tätas i ungdomarnas veckoprogram;
- att skapa trivsel.

Medel:

- personlig påverkan av ledaren;
- intensiv aktiverande programverksamhet.

Målsättning:

- att få grabbar och flickor att söka vi-

dare mot en fritidssysselsättning, som ger dem tillfredsställelse och harmoni i en B-klubb, förening eller inom kursverksamhet.

Allmänt:

programverksamheten är ekonomiskt självbärande vad de löpande kostnaderna beträffar. Arbetet är oerhört personal-, tids-, fantasi- och tålmodskrävande.

Önskemål:

- större och ändamålsenligare lokaler;
- fiera lämpliga ledare;
- större förståelse från allmänhetens, kollegernas och myndigheternas sida för denna arbetsform.

2. Vad menas med B-klubbar?

Uppgift:

- att lösa akuta fritidsproblem för öppnalinjen-gång;
- att ge dem tillfälle att syssla med något som de för ögonblicket tycker är kul;
- att väcka deras intresse för mera regelmässigt klubb- eller föreningsarbete.

Medel:

- verksamhet i klubbform kring gårdstidning, hobbyarbete, idrott, zoologi, kroppsuppbyggnad medelst kraftsport, fotolaborationer, studieresor och motor.

Målsättning:

- att skapa ansvarskänsla;
- att organisera och leda på egen hand;
- att rätta önskemål efter ekonomiska förutsättningar;
- att skapa jordmån för diskussioner i ämnet för intresset eller närliggande.

Allmänt:

- klubbarna sköter sig själva men övervakas av gårdsledningen;
- några beständighetskrav på klubben ställs inte;
- material och kostnader svarar medlemmarna själva för, avlönade ledare finns inte.

Önskemål:

Flera klubbar av detta slag som kunde omfatta ytterligare ämnesområden.

3. Varför organiserad idrottsverksamhet på ungdomsgården?

Uppgift:

att komplettera öppna-linjen-arbetet;
att ge alla, som vill men av någon anledning inte får vara med i någon idrottsklubb, en möjlighet att syssla med idrott.

Medel:

Friidrott, läger och förläggningar, bollsporter som bordtennis, handboll, volleyboll, ishockey och fotboll.

Målsättning:

att främja kamratanda;
att lära laganda;
att utveckla känsla för rent spel;
att stimulera kamp- och tävlingslust;
att utveckla intresset för friluftsvksamhet.

Allmänt:

ledarna oavlönade. Som ledare används äldre och skötsamma ungdomar, som vuxit upp på gården. Aktiviteten är enorm.

Som exempel kan anföras att vi i vår senaste kvartersserie i fotboll samlade 20 st. lag. Finns det någon, som har intresse att mera ingående syssla med idrott uppmanas vederbörande att söka kontakt med lämplig klubb. Någon konkurrens med idrottsföreningarna eftersträvas inte på något sätt.

Önskemål:

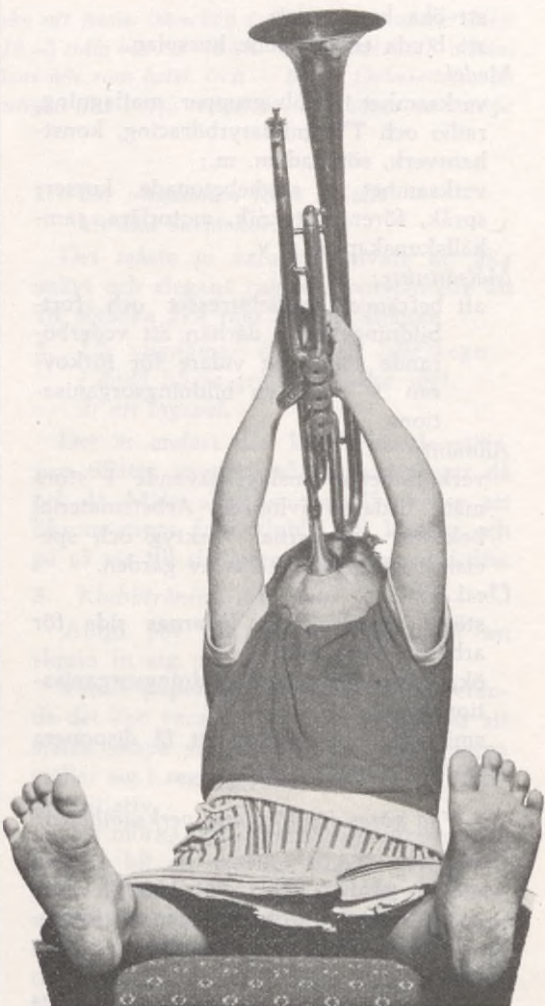
bättre möjligheter att få disponera skolornas gymnastiksal, som enligt uppgift lär stå tomma varje onsdag;
flera små bollplaner för bollspel av olika slag;
flera idrottsintresserade föräldrar, som kan användas som ledare.

4. Vad menas med slutet verksamhet?

Uppgift:

att ge större möjlighet till koncentrerad verksamhet kring något särskilt ämne;
att befrämja händighet;

Forts. på nästa sida

Månadens blåsning

— tidningens speciella fanfar för ärbar gärning — blåses denna gång av vårt musikaliska underbarn Black-Foot-Bill för Långedrag's Sjöscoutkår. Den livaktiga kåren har utfört ett enormt arbete därute i väster, har egen stuga, mammaförening där var och en av mammorna sytt in för 1000 kronor i fjol, rustar upp med båt, arbetar, lever. Undra inte på att Bill blåser högt idag.

att öva smak-, fantasi- och stilkänsla;
att stimulera åsiktsbildandet;
att öka kunskapsnivån;
att bjuda en lockande kursplan.

Medel:

verksamhet i hobbygrupper, matlagning, radio och TV, miniatyrbilracing, konsthantverk, sömnad m. m.;
verksamhet i studiebetonade kurser: språk, föreningsteknik, motorlära, samhällskunskap o. s. v.

Målsättning:

att befrämja studieintresset och fortbildningslusten därhän att vederbörande söker sig vidare för förkovran i t. ex. en bildningsorganisation.

Allmänt:

verksamheten anslagskrävande i stora mått. Ledarna avlönade. Arbetsmaterial bekostar deltagarna. Verktyg och specialutrustningar betalas av gården.

Önskemål:

större intresse från ledarnas sida för arbetets sociala del;
ökat samarbete med bildningsorganisationerna;
smidigare möjligheter att få disponera skolornas specialsalar.

5. Vad göres för föreningsverksamheten?

Uppgift:

att på gården och i distriktet på olika sätt skapa förutsättningar och intresse för föreningsverksamhet.

Medel:

möjligheter till propaganda på flera sätt gives;
teknisk och praktisk service lämnas;
lokaler upplåtas;
medhjälp vid ledareanskaffning och ledareutbildning gives.

Målsättning:

att eftersträva samarbete med så många organisationer och föreningar som möjligt för samordning av olika initiativ.

Allmänt:

fler och fler organisationer tar våra tjänster i anspråk. Vidstående förteckning upptager de föreningar vi har kontinuerligt samarbete med. Till dessa kommer

Föreningar och klubbar på Burås Ungdomsgård

KDVV — Kamratföreningen De Vanföras Vål
NTO folkdanslag
Burås Scoutkår
Burås Scoutkårs föräldraförening
Burås URK-förening
Burås Missionsförening
Göteborgs Unga Katoliker
Aeroklubben
Sångsällskapet Juventis Cantanti
SSU — Burås SDUK
MHF:s Damklubbs trafiklekskola
Fri Teater
IK Wirgo
IF Burås
Getebergssångs BK
Fredriksdals IF
SK Höjden
IF Werner

Burås Ungdomsgårds klubbar (B-klubbar)

BUTK Burås Ungdomsgårds Tidningsklubb
BUFTK Burås Ungdomsgårds Fritidsklubb
BAIK Burås Allmänna Idrottsklubb
BMK Burås Motorklubb
BURK Burås Ungdomsgårds Reseklubb
BUZK Burås Ungdomsgårds Zoologiska Klubb
BUKK Burås Ungdomsgårds Kraftsportklubb
BUFK Burås Ungdomsgårds Fotoklubb

sedan alla de som vi står i förbindelse med mera sporadiskt.

Önskemål:

ännu mera utökade möjligheter att stå föreningarna till tjänst.

6. Vad åsytas med föräldrarbetet?

Uppgift:

att etablera bättre relationer mellan ungdomsgård och hem;
att på olika sätt stödja verksamheten på ungdomsgården.

Forts. på sid. 17

ISIGT

För sent — tycker Ni kanske att prata ishockey i detta vårnummer? Men vem kunde veta att vi skulle få så tidig vår... RUNE SANNERHEIMS artikel om ishockey kan emellertid läsas när som helst. Och — borde förberedelserna för nästa ishockeysäsong egentligen inte börja redan nu. Vad säger de många entusiasterna för sporten?

Förr spelade man bara efter valser med klubban i hand på härliga blanka sjöar. Det gick för sig att ta stora skär och runda en motståndare i ögonfåglande stil. Denna stil håller nu på att ändra karaktär. Man kan väl säga att nu förs klubban i ett mera rafflande tempo, ett tempo som passar den ungdom vi i dag har att samla i våra föreningar. Ishockeyn kommer, bandyn går.

Är det inte så att hockeyn liksom rimmar med "tidens melodi" — efterkrigstidens rastlöshet. Denna icke eftersträvansvärda tid har skapat andra ideal och vi har kommit in i motorismens, rock'n roll-stjärnornas och — ishockeyns tidevarv.

År 1948 var 378 föreningar anslutna till Svenska Ishockeyförbundet och i dag kan detta förbund bokföra nära 5.500 med omkring 60.000 aktiva. Detta är siffror som talar och säger oss det att hockeyn är ett mycket användbart instrument, då det gäller att skapa vettig sysselsättning för vår ungdom. Kan Du som ungdomsledare bruka detta verktyg? Med hänsyn till att allt är relativt kanske Du med tvekan svarar: "Ja". Hur som helst kan det nog vara av värde att Du tar del av göteborgshockeyns allt i allo Arne Bladhs "bruksanvisningar". Han säger:

1. Lär ungdomen först av allt att åka skridskor.

Det måste ju vara effektivare att åka snävt och elegant runt en motståndare än att försöka åka rakt igenom honom.

2. Lär ungdomen förstå att ishockeyn i ändå högre grad än andra spel är ett lagspel.

Det är endast den klart lysande stjärnan tillåtet att göra något genombrott då och då. Målet skall vara att få pucken att liksom sugas från klubba till klubba och på så vis till sist göra målvakten maktlös.

3. Klubbträning året runt

Alltid bör det finnas något mål att skjuta in sig på.

Vidare påpekade Bladh hur stimulerande det kan vara för ett gäng ungdomar att själva skapa sig en bana. Myndigheterna ställer sig i regel mycket positiva till sådana initiativ.

Den mörka och ogästvänliga platsen kan kanske bli ett trevligt tillhåll genom en rinks tillkomst. De yngsta är där på dagen och de hockeysugna på kvällen. Om ovanstående bruksanvisningar följs och ungdomarna själva får sköta sin bana, har hockey en mycket stor betydelse i fostrande syfte, slutade Bladh.

Puckare

har vi gott om i och kring våra gårdar.

Här spelas det för glatta livet på Källtorps ungdomsgårds bana.

Med dessa regler aktuella tror jag leken med pucken inte bara blir "tidens melodi" utan även framtidens.

Hockeyn är ju ett hårt spel och utövarn får vara beredd på en liten törn emellanåt. Speciellt de, som icke är tillräckligt tekniska, utan tar till "bröstvärmare" eller andra mer eller mindre tillåtna metoder, är ju en fara. Bannlys dem. Även pucken kan ställa till med obehag. Det är en äventyrlig leksak som enligt erfarenhetsmässiga experiment i Kanada kan få en fart upp till 100 km/tim. Detta måste ge alla ledare den lilla tankeställaren: Vad innebär det om trissan råkar huvudet med sådan fart? Ja, det kan väl sluta med allt mellan "fortsatt spel" och "evig vila". Det är därför med tillfredsställelse den normgivande hockeyidolen "Tumba" numera helhjärtat (?) rekommenderar huvudskydd åt alla, åtminstone ungdom. Så gör också Ishockeyförbundet och alla lag — 254 st. — i G.-P.-cupen i Göteborg måste för att få vara med ha huvudskydd.

Livet går i vågor, så även idrottslivet. Ishockeyvågen är mäktig och det dröjer säkert innan bränningsregionen är nådd. Under tiden tonar bandyvalsen ut.

Ungdomsråden

Ungdomsdelegationen har fått en skrivelse från Burås Ungdomsråd, som vill att delegationen skall ordna en konferens om stadens aktuella arbetsproblem inom ungdomsarbetet. Delegationen har beslutat att hålla den konferensen i början av höstterminen och inbjudan kommer då att utsändas till alla ungdomsrådsledamöterna.

Ungdomsdelegationen påminner om rådets verksamhetsberättelser för föregående år. Det behövs inga långa epistlar — skriv kort i sammanfattande stil. Lämna in verksamhetsberättelsen till ungdomsbyrån.

Biskopsgården skall nu få ett ungdomsråd. Delegationen håller på att leta efter lämpliga kandidater att föreslå barnavårdsnämnden för inval i stadsdelens ungdomsråd.

"Vi är allsvenskar"

Påståendet fälldes av en glad ordförande i Frölunda ungdomsråd, *Karl-Axel Lindau*, som vi träffade på redaktionen en dag. Han åsyftade naturligtvis stadens nya allsvenskar i ishockey, V. Frölunda, som verkar med sitt ungdomsarbete inom Frölundarådets domäner.

Nyheter?

Karl-Axel berättade att vårens stora generalmönstring av ungdomsföreningarna i distriktet skulle ske den 6/3 på Långeströms restaurang. Direktör C. A. Cervin skulle då berätta om internationella barnbyarnas arbete och sedan skulle rådet tillsammans med organisationsfolket diskutera utgivningen av en folder riktad till den föreningslösa ungdomen i distriktet. "Vi kommer — hoppas jag — med något nytt", säger Lindau — och ser så "lurig" ut att man blir riktigt nyfiken.

En annan intressant arbetsform, som verkar att slå mycket bra, prövas just nu i Frölundadistriktet. I rundskrivelse till organisationerna begär rådet att med sina ledamöter få närvara vid ungdomsorganisationernas årsmöten. Utomordentliga kontakter har knutits på detta sätt. Bl. a. har en frikyrklig- och en scoutorganisation inbjudit rådsmedlemmarna hittills. Dessutom har rådet varit inbjudet till föräldramöte i skoldistriktet, varvid man erbjöds att "ta hand" om ett föräldramöte, som avses att äga rum inom snar framtid.

Ungdomsrådet hoppas så småningom få ungdomsföreningarna ännu mer intresserade bl. a. för att göra program för icke föreningsansluten ungdom.

"Vår tremannagrupp har blivit ett verkligt sammansvetsat gäng — och arbetslusten är enorm" — slutar den energiske ungdomsrådsordföranden i Frölunda.

Pogo produkter

har kommit ut med ett käckt bildband, som presenterar principen med väggtidningar. 20 kronor kostar härligheten. *Pogo* har också släppt ut materiel för väggtidningar i nykterhetsfrågan. Skall det bli en lika stor succé som deras hjälpmedel, när det gällde de internationella frågorna?

Triangelpojarna

— med gamla anor och modernt snitt

De som under de senaste onsdagarna tittat ner i KFUM:s källarregion har sett ett intressant gäng samlat kring mopeddelar och trafikmärken. Det är mopedskolan som haft sina träffar. Drygt ett 15-tal i skinnpaj eller duff-check har träffats i 10 veckor. Rest på studiebesök till Varberg och sett hur en moped föds. Lärt av trafikfilm och en ocensurerad "Blindbock". Grabbarna har verkligen lagt ner intresse på kursen och trivts med detta initiativ från Triangelpojarna.

Lokal på bassäng

När KFUM-huset byggdes och ungdomsverksamheten var ung fanns det en bassäng i källaren. Bra planerat av 1898 års män. Nu ligger det ett golv över och rummet kallas det gula. Där samlas mycket av Triangelpojarnas verksamhet. Gossavdelningen — GA — med sina 9—11-åringar, leker, flåtar peddigrotting, grejar med lera och smetar med gips, som det med tiden blir fina gubbar av. De äldre i hobbykulan väsnas med sina motorer och midgetracingens framgångar studeras. Några har byggt en modelljärnväg och andra framkallar och kopierar allt vad kunskaperna tål.

Praktiskt

Triangelpojarna är KFUM:s civila pojkarbete. Från begynnelsen dess enda juniorverksamhet. Lite friare och böjligare i arbetsformerna och med förankring i hobby, idrott och programgrupper. KFUM:s triangel symboliserar målsättningen i arbetet: En liksidig utveckling av ande, kropp och själ. Detta innebär att mötet kan börja i källaren och avslutas i kapellet.

Fyra punkter

Det har de senaste åren blivit möjligt att öppna pojkgrupper på Guldheden, i Högsbo och ute i Vidkärr. En del av detta arbete är nu uppdelat i intressegrupper:

Gymnastik, foto och bordtennis. Med inslag av andra fostrande program.

Äldre pojkar

En glädjande tendens har visat sig. Medlemmarna består till ca 30 % av pojkar 14 år och däröver, som har stannat kvar i TP och nu bildar självstyrande klubbar med en äldre ledare som rådgivare. Vi har försökt ordna så, att ledaren följer med grabben till närmast högre grupp. Därmed förloras inte så många i flyttningarna, "parterna" växer samman bättre och det blir samma röst, som ringer och talar med föräldrarna.

Varje höst öppnas en Pojkriksdag på Riksdagshuset i Stockholm. Valda ombud får resa, motionera och framlägga synpunkter om tonårsarbetet för kommande år. Ett lyckat grepp. Lokalt är det meningen att arrangera vårting under någon weekend i mars. Försök göres att låta dessa äldre pojkar växa in i ledargänget och fostras så, att nya ledare träder till. För de motorintresserade skall vi en majsöndag ordna en mopedrodeo ute på sommarhemmets domäner.

Rapsodiskt

Korta punkter om 240 pojkar, samlade under varubeteckningen Triangelpojarna. Startade redan 1893 och de första medlemmarna kan nu vara vördade farfarsfäder. Försöker sig på en modern färgsättning av program och ett snitt som tilltalar denna generation. Allt på KFUM:s kristna och ekumeniska grund.

Sparkonsulent BIRGER HASSEL, som skrivit artikeln härövan, är sedan många år KFUM-are till liv och själ. Han beträder för närvarande den viktiga posten som chef för Göteborgs-KFUM:s Triangelpojkar. Vid sidan om sin civila syssla är han aktivt verksam i samhällslivet, bl. a. som nämndeman här i staden.

Förra månaden presenterade vi Haga och nu är turen kommen till Högsbotorp. Skillnaden dem emellan är markant. En kvarts bussresa från den gamla stadsdelen för oss västerut förbi Slottsskogen till något mera inbjudande och aptitligt, både för samhällsplaneraren och ungdomsledaren. Högsbotorp verkar "lagom" på något sätt. De olika byggnaderna har man lyckats placera in i den kuperade terrängen på ett vettigt, i vissa fall på ett utomordentligt sätt. Skola, ungdomsgård och fritidslokaler har tillkommit i ganska nära anslutning till stadsdelens födelse i början av femtiotalet. Torgbildningen med centrumanläggningen och en jättemosaik i marmor av den kände konstnären Endre Nemes, lockar till både begrundan och debatt.

Man vågar nog instämma i vad en av de 8.000 invånarna i stadsdelen sa' här om dagen: — där vill vi bo."

HÖGSBOTORP

där vill vi bo...

HÖGSBOSKOLAN

en modernt och praktiskt utformad skola för moderna människobarn i en modern stadsdel

"Ungdomen sköter sig bra"

Ungdomsrådets ordförande, Bertil Nilsson:

Jag hyser den uppfattningen att stadsdelens ungdomsarbete har god vind i seglen. Ungdomsrådet har kunnat konstatera stort intresse för rådets föreningsträffar från organisationernas sida. Samarbete har etablerats med biblioteket, ett samarbete som eljest ungdomsgården i stadsdelen speciellt omhuldar. Jag skulle emellertid önska större aktivitet från föräldrarnas sida. Ungdomsrådet söker med kontinuerliga sammanträden samordna ungdomsarbetet i stadsdelen och vi är ganska nöjda med resultatet.

Ett av mina önskemål för ungdomens del är att vi här i väster får en ordentlig isbana, helst konstfrusen, så att ungdomen kan få en förnämlig fritidssysselsättning under den nyckfulla västkustvintern.

För det nyplanerade högsbohöjdsområdet önskas friytor och grönområden så att vi där kan skapa en barnvänlig miljö. Till slut vill jag framhålla att jag tycker våra barn och våra ungdomar har skött sig själva och sin nya stadsdel utan större anmärkning och att vi har det lugnt och fridfullt i vår trivsamma stadsdel.

"Bollplaner behövs"

Kurator Jan Cederlöf:

Högsbotorp är en trivsam stadsdel! Den är välplanerad, ljus och vänlig. Den är geografiskt klart avgränsad och inte alltför stor vare sig till omfång eller innevärdareantal. Ungdomsgården tillkom samtidigt med den övriga bebyggelsen, det är bl. a. därför som alla barn och ungdomar vet var den är belägen.

Arkitekterna har lyckats med stadsdelen — men i sista hand är det de som lever och bor där som avgör om den ska bli trivsam eller ej — sovstad eller ett vitalt samhälle? Den frågan är inte avgjord än-

Forts. på nästa sida

Här ser vi ett piggt gäng från Högsbotorps ungdomsgårds teatergrupp.

Högsbotorps ungdomsgård

som kom till i rätt tid, d. v. s. då stadsdelen var ny 1954, bildar tillsammans med bibliotek och samlingslokaler Högsbotorps centrum. Med sin glasade fasad och sin originella trappa bildar "medborgarhuset" en markant profil i nära hägn av stadsdelens skyskrapa, som ligger endast ett stenkast från byggnaden.

Ungdomsgården har stark aktivitet blanda barn och ungdom. Flera föreningar arbetar kontinuerligt på gården som t. ex. SMU, URK, ABF, Högsbo Lottakår, Lingförbundet och Högsbo Boxningsklubb. Gården har blivit mycket bekant för sin utomordentliga nöjespatrull, som glatt oss under Barnens Dag, Ungdomsgårdarnas Dag och många andra tillfällen. Ungdomsgården har en friluftsstuga i Hindås med över 500 besökare föregående år. Till

Forts. på sidan 16

nu. Det föreligger en viss tröghet från stadsdelens vuxna att ta steget ut ur lägenheterna för att göra gemensam sak i frågor som rör stadsdelen. Det behövs mer insatser för bygemenskap enligt gammalt småstadsmönster.

För barnen är det väl sörjt med lekplatser — även om allt tilltänkt lekmateriel ännu inte kommit på plats. De tre planerade barndaghemmen saknas nog i ännu högre grad — mest av de förvärvsarbetande mödrarna.

Bollplaner för ungdom saknas helt. En brist som blir avhjälpt om det planerade fritidsområdet vid torpadammarna kommer att förverkligas. Där skulle högsbotorparna kunna tillbringa sina lediga stunder med att spela tennis, golf eller fotboll (vintertid: skridskosport). I förslaget ingår också en byggnad vilken skulle inrymma gillestuga, duschrum samt förråd för idrottsmateriel. En del av stora dammen avgränsas till plaskdamm. Vid den finns en lekbrygga som under sommarkvällar också nyttjas till dans. Kanske torpadammsprojektet slutgiltigt skulle kunna fria stadsdelen från sovstadskarakter . . .

En petitess — Det behövs papperskoigar i Högsbotorp!

”Jag tror på ungdomen”

Hyresgästföreningens ordf. *Gunnar Andersson*:

Vi bor i en trivsam stadsdel — i stort sett utan skönhetsfläckar. Skulle man klagat på något så är det området väster om busshållplatsen som behövde rensas upp. Bostäderna inom området är nästan utan undantag mycket bra.

Så hoppas jag att myndigheterna inte naggar för mycket av området vid Torpadammarna. Vi behöver ha det friluftsområdet reserverat för både vuxna och unga och deras rekreationsbehov.

Ungdomarna uppför sig mycket bra här i stadsdelen — även om undantag finns.

Ungdomsråd, ungdomsgård och bibliotek utför ett mycket gott arbete och hjälper föräldrarna i deras fostringsarbete. Vi kan också glädja oss åt en mycket god besöksfrekvens vid våra sammankomster i hyresgästföreningen.

Vi har all anledning att se optimistiskt på situationen — jag tror på ungdomen och på framtiden!

- *Det gamla får vika — det är oundvikligt där de nya bostadsområdena växer fram. Kanske tycker många det är obarmhärtigt mot alla de kolonibyggare, som exempelvis i Högsbokolonin har fått lämna sina kära täppor. Utvecklingen kräver sina offer . . .*

Bilden nedan illustrerar brytningstiden: i förgrunden några av de sista kolonistugorna som staffage till Högsbotorpsbyggnationen med arkitekt Jan Walliners ”utropstecken” till punkthus i bakgrunden.

Kul för klubben

Det finns ett spel som är mycket populärt i England bland alla åldrar. Det kallas där "shove halfpenny". I Sverige ligger det närmst till hands att kalla det skjuta femöring.

I spelet kan deltaga 2 eller 4 personer och man måste göra i ordning en spelplan, som kan vara av mycket enkelt slag.

Spelplanen

Skaffa en masonitskiva som är 50 cm lång och 32 cm bred. (Se bilden.) Fäst helst en remsa av samma material tvärs under ena kortsidan som hindrar skivan att glida upp på bordet. Den glatta sidan skall vara vänd uppåt.

Tvärs över spelplanen ritsar man med en kniv 9 ränder som markerar 8 s. k. "bäddar" något bredare än en femöring. Om man vill ha spelet lättare gör man bäddarna bredare och tvärtom. När bäddarna är klara har man i vardera änden på planen ett fritt fält som är ca 12—13 cm brett.

På var sida om bäddarna skall det vara en 3 cm bred remsa som är strävare än bäddarna för att man skall kunna skriva med krita på den. Det kan ordnas med sandpapper, men själva bäddarna, där femöringen skall glida, talar man (eller barnpudrar) så att slanten glider bra.

Spelreglerna

Två eller fyra kan tävla. Är man 4 spelar två och två i lag. Fem stycken femöringar användas. Spelet går ut på att få in femöringarna i bäddarna, men undvika att de stannar över linjerna. Se bilden hur handen skall hållas. Vänstra handen stöder masonitskivan, när man puffar till med höger handflata.

När en spelare har skjutit alla fem slantarna, ser man efter vilka som ligger inom bäddarna och markerar med krita 1 poäng i kanten för dem. Motspelarna skriver på var sin kant.

När en spelare fått 3 poäng i en bädd, är den "fylld" och sedan räknas inte mera poäng i den för den spelaren. Råkar man ändå få en slant liggande inom den bädden, får motspelaren poäng för den. Såvida man inte kan skjuta bort slanten med en annan och på så vis ordna saken!

Den av spelarna — eller de två som spelar ihop — som först fått samtliga bäddar fyllda med 3 poäng, har vunnit.

Ungdomsledarkursen

har avverkat det mesta av sitt digra årsprogram. Kursdeltagarna skall så småningom få sitt välförtjänta diplom. En programpunkt som uppskattades alldeles speciellt var ett besök på Göteborgs Sparbank den 10/3, då sparkonsulent Birger Hassel pratade "ungdom och ekonomi" och banken bjöd på kaffe med dopp. Den 17/3 är sista kursdagen och kursledaren, assistent Leif Svensson, skall då ösa ur sin rika erfarenhet när det gäller programarbete, tips och uppslag. "Ut i det blå" har han kallat sin kurskväll för.

Angelägna uppgifter . . .

Vi alla frågar — Ungdomsdelegationen svarar

- *Ungdomsproblemet tenderer att bli allt allvarligare. Inte minst i en storstad av Göteborgs typ är det viktigt att ungdomsvårdande organ och frivilliga krafter står redo att möta problemen med de riktiga metoderna och de erforderliga resurserna. Barnavårdsnämndens ungdomsdelegation handlägger de här frågorna i vår stad. Vi är nyfikna på vad delegationens ledamöter har att säga.*

UDE:s ordf. L. E. Skarin:

Det mest angelägna problemet inom ungdomsvård och ungdomsarbete att lösa just nu anser jag vara det alltid lika aktuella behovet att bereda ungdomarna sysselsättning och att skaffa erforderliga lokaler och andra resurser härför. Stadens utveckling med nya befolkningscentra och anhopning av ungdomar tarvar krafttag från alla goda krafter såväl från myndigheters sida som från enskilda.

Det mest brännande problemet i sammanhanget är den ekonomiska sidan, då samhället för närvarande inte kan öka sina utgifter ytterligare utan att lägga en allt för stor skattetyngd på medborgarnas axlar. Det torde därför vara nödvändigt att undersöka möjligheterna att ordna en del av det förebyggande ungdomsarbetet rent affärsmässigt och taga upp konkurrensen på nöjesmarknaden med andra, som tycks tjäna stora pengar på folks nöjesbehov. Det gäller alltså att skaffa inkomster för att kunna utöva verksamheten bland ungdomen.

Det mest brännande problemet i sammanhanget är den ekonomiska sidan, då samhället för närvarande inte kan öka sina utgifter ytterligare utan att lägga en allt för stor skattetyngd på medborgarnas axlar. Det torde därför vara nödvändigt att undersöka möjligheterna att ordna en del av det förebyggande ungdomsarbetet rent affärsmässigt och taga upp konkurrensen på nöjesmarknaden med andra, som tycks tjäna stora pengar på folks nöjesbehov. Det gäller alltså att skaffa inkomster för att kunna utöva verksamheten bland ungdomen.

UDE:s v. ordf. John Ahlén:

En mycket angelägen uppgift just nu tycker jag är att försöka få klarhet i vad vi skall göra för våra ungdomar på glid. Här skrivs och pratas så mycket om det allvarliga läget. Men när något skall göras, är det som om man gripits av någon slags förlamning, och man känner sig maktlös mot de krafter

man vill bekämpa. Det är nog inte heller så enkelt. Vi har kommit in i en ny uppfostringssituation, därför att hem och skola numera har många fientliga medtävlare i sitt arbete för de unga. Jag tänker på de dåliga filmerna, gangstermagasinen, nöjeshajarna, kamratgängen, spriten. Vi behöver ett handlingsprogram för Göteborg. Men låt oss redan nu börja med ett samarbete mellan myndigheterna och föräldrarna. Hemmen behöver detta stöd. Hur skulle det vara att hålla de yngre tonåringarna borta från de skumma kaféerna och danshaken efter klockan 22?

Fru Irene Hellgren:

Enligt min uppfattning är en starkare betoning av hemmens ansvar och uppgifter en förutsättning för allt ungdomsarbete. Jag tror inte det går att skapa ett gott samhälle utan goda hem, och en uppfostran som bygger på personligt ansvar och hänsynstagande.

Därför måste vi satsa mera på ett utnyttjande av de fria och frivilliga ungdomsorganisationerna, och med tacksamhet notera och understödja dessa föreningars försök att få föräldrarnas med-

verkan som ledare i sina organisationer. Jag skulle bara önska att anslutningen till denna ledarutbildning blev mycket, mycket större.

Min förhoppning är, att vid planering av nya bostadsområden hänsyn togs till de erfarenheter som gjorts på andra ställen i vår stad, så att ett stimulerande ungdomsarbete kan komma igång så snart som möjligt.

Lage Andreasson:

Det är uppenbart att i en storstad som Göteborg, finns brister när det gäller ungdomsvård och ungdomsarbete.

Ungdomens bostads- och sysselsättningsproblem är väl naturligt att poängtera i ett sådant här sammanhang. En angelägen uppgift för vår stad att klara dessa problem inom en snar framtid.

Men även fritidsförhållandena är en viktig sak. Där vill jag gärna framhålla ungdomsorganisationernas stora betydelse. Den kommunala ungdomsverksamheten kan inte ge ungdomen den innehållsrika verksamhet av idéer och målsättningar som just de politiska och ideella organisationerna har möjligheter till. Ett ökat inflytande och ekonomiskt stöd åt dessa, vore väl ett berättigat önskemål.

Clarence Helgesson:

Ungdomsbrottsligheten liksom ungdomsfylleriet har ökat. Båda företeelserna har samband med varandra. Vi måste därför i dagens samhälle ge de ungdoms- och nykterhetsvårdande instanserna större möjligheter att förebygga dessa onda ting. I detta arbete måste staden och föreningslivet hjälpas åt.

Som jag ser det, måste vi ge ett kraftigt ökat stöd åt föreningslivet, så att detta kan ta hand om och locka ungdomen till sig. Ungdomsdelegationens krav på en ökning av bidraget till föreningarnas lokalhyror med 50.000 kronor avslogs redan av barnavårdsnämndens budgetsberedning. Ordspråket snålheten bedrar visheten kommer att besannas i detta fall. Den bästa hjälp samhället kan få, är från föreningslivet. Men då måste också samhället stödja det. Där inte föreningslivet räcker till, får kommunal ungdomsvård och kommunalt ungdomsarbete träda till.

Gunnar Björklund:

Önskelistan blir:

1. En ordentlig upprustning av det förebyggande ungdomsarbetets centrala organisation, i första hand ungdomsbyråns personella resurser.

2. Ett snabbt svar från Ungdomsberedningen vad gäller frågan om sambandet mellan Barnavårdsnämnden och Ungdomsdelegationen.

3. Omarbetning av ungdomsrådets stadgar så att råden får större handlingsfrihet och stimulerar de frivilliga organisationerna att delta i ungdomsgårdarnas verksamhet.

4. En god start åt det sociala ungdomsrådets arbete bland den håglösa ungdomen i vår stads "cityområde".

5. Omarbetning av bestämmelserna för samhällets bidrag till de ideella ungdomsorganisationerna så att bidragen i första hand går till de organisationer som är villiga att hjälpa samhället med den svåra ungdomen.

6. Ökad föräldrafostran.

7. Ytterligare två kuratorer för det förebyggande fältarbetet vilka även skulle möjliggöra att ungdomsbyrå kunde starta någon form av ungdomsocialrådgivning.

8. Att stadsplanerarna vid planerandet av samlingslokaler för ungdom i de nya stadsdelarna tänkte på att den snabba ökningen av ungdomskullarna i första hand kommer att drabba ytterområdena.

9. Ökat samarbete mellan skola och barnvårdsnämnd vilket skulle resultera i att skolans lokaler bättre kunde utnyttjas för det förebyggande arbetet.

Kanske kostar detta som jag nu nämnt en hel del pengar. Men tänk på att en assistent på en ungdomsgård kostar per dag inte stort mer än vad en elev på Fagared kostar. Skulle det inte kunna anses såsom en besparing på lång sikt att stämma i bäckén hellre än att ta emot den störtflod av kriminalitet som kommer om några år om vi idag inte är redo att satsa pengar på preventiva åtgärder.

Gunnar Janemalm:

De ungdomar, som kommit på kant med samhället och måste omhändertagas, bör beredas plats på lämpligt skolhem snarast. Den långa väntetiden är olycklig både för den berörde och hans omgivning.

Ungdomens fritidsverksamhet måste vara av god standard. För detta fordras lämpliga lokaler, som det råder brist på i många stadsdelar. I de nya bostadsområdena löses lokalfrågan först långt efter det människorna flyttat dit. Exempel: Biskopsgården. För att föreningar och annan ungdomsverksamhet skall ha råd att utnyttja de lokaler som finns, bör också lokalhyresbidragen höjas.

Goda ledare är ett nödvändigt krav för ungdomsarbetet. Organisationer och andra ansvariga måste satsa mer på utbildning av sådana.

Till sist vore det önskvärt att förslaget om instruktörsbidrag till distriktsorganisationerna kunde realiserats. Om Göteborg orkar med att satsa dessa 50.000 kr. nästa år, så vore det ett gott bidrag till göteborgsungdomens föreningsverksamhet.

HÖGSBOTORPS....

Forts. från sid. 11

sistnämnda replipunkt har gården fått anslag av såväl Barnens Dag som Vingafonden.

T. f. föreståndaren Egon Simonsson, upplyser om att arbetsuppgifterna räcker till mer än väl. Omkring 1250 ungdomar var inskrivna i verksamheten 1958. Dessa ungdomar inrymdes i 48 grupper under vårterminen och 42 under höstterminen. Till sin hjälp hade föreståndaren över 60 medarbetare. Av dessa var över 45 ledare oavlönade. Ledare kan behövas, när man hör att besöksfrekvensen utgjorde bortåt 35.000 besök i fjol . . . Ungdomsgården är byggd enligt tanken att bilda en helhet tillsammans med biblioteket och samlingslokaler. "Den gemensamma generationernas korridor" har kanske inte fungerat fulländat — snarare tvärtom — men gården har likväl fått stark förankring bland stadsdelens ungdomar.

Någon har sagt att gården är lyxbetonad. Man kan säga att läget i centrum är en smula pretentiöst men i övrigt förväxlar nog vedersakarna lyx med praktisk utformning. Som exempel kan nämnas att en ganska stor vägg vid gårdens start för fem år sedan tapetserades i stället för att målas. Den tjusiga men en smula dyra tapeten har fungerat som en utomordentlig armering och den utsatta väggen har hållit sig fräsch under åren och ser inte alls så "använd" ut som en del putsade väggar, som bara målats.

Övervakarkurs

5 tisdagskvällar kring aktuella frågor för nuvarande och blivande övervakare.

Kursen börjar den 7 april.

Kostnad 10 kronor.

Anmälan till ungdomsbyrån, tel. 20 09 20 vx.

Medel:

arrangerandet av föräldramöten;
information om gårdens verksamhet genom folders, cirkulär o. s. v. till distriktets hushåll.

Önskemål:

att öka förståelsen för ungdomsgårdens arbete;
att slå en bro över motsättningar föräldrar—barn;
att överhuvudtaget bidra till "föräldrafosttran".

Allmänt:

på ungdomsgården verkar sedan några år en mycket aktiv föräldraförening. Föreningen har program och kursverksamhet i egen regi även för ungdomar.

Önskemål:

intensifierad föräldraupplysning om hur ungdom känner, tänker, reagerar i olika situationer och om hur ungdom bör bemötas.

7. Punkt 7 som gäller fältarbetet tänker jag inte närmare gå in på, då detta arbete är föremål för ungdomsrådets speciella uppmärksamhet.

8. Punkt 8 skall ägnas åt den övriga verksamhet, som förekommer, i första hand barnverksamheten. Den bedrivs numera i ganska begränsad omfattning, då detta arbete överlätits på de barnorganisationer, som verkar här. Program av större omfattning förekommer i gårdens regi. Vi har en filmklubb, som trots grasserande TV-feber samlar stora skaror varannan lördag till s. k. Tissel-Tassel-Träff. För de allra yngsta anordnar vi sagostund varje måndagseftermiddag.

En stor grupp ungdomar, som inte frekventerar den öppna linjen, ej heller deltagar i någon kurs eller i föreningsverksamhet men ändå är mycket beroende av ungdomsgården är de *musicerande*. I allmänhet har vi regelbundet mellan fem och tio orkestrar, som tränar här, plus alla de som inte har blivit så skickliga på trumpet, dragspelet eller vad det nu kan vara, så att de kan få vara med i en orkester.

Innan jag slutar skulle jag vilja redogö-

ra för den heltidsanställda personalens storlek, arbetsfördelning och arbetsförhållanden sommartid.

1957 fanns föreståndare och 2 assistenter;

1958 fanns föreståndare, 1 assistent och 1 kvällsassistens, den sistnämnde tjänstgjorde 20 kvällstimmar per vecka;

1959 finns föreståndare och 1 assistent plus en praktikant med heltidstjänst.

Som framgår har personalen minskat, vilket är mycket beklagligt för fältarbetet i distriktet men också till förfång för verksamheten som befinner sig i stark expansion i övrigt.

Den arbetsfördelning, som tillämpas för närvarande, är upprättad på följande sätt:

Föreståndaren sköter bl. a. verksamhetsplanering, korrespondens och rapporter, viss ekonomisk förvaltning, representation, arbetsledning, visst programarbete, propagandaverksamhet samt personal- och medlemsvård.

I assistentens arbete ingår att biträda föreståndare och svara för gårdens skötsel i dennes frånvaro. Assistenten svarar vidare för öppna linjen, viss B-klubbverksamhet, gårdens kaféerörelse, vissa inköp, idrottsverksamhet, läger och förläggningar.

Under den tid gården hålles sommarstängd, i regel tiden 15 juni—15 augusti, tillämpas inte samma arbetstid som under säsong, alltså kvällstjänst. Sommartid sysselsättes personalen med: översynsarbete av inventarierna, inventering, medlemsregistrering, uppläggning av generalplan för kommande verksamhetsår, viss detaljplanering, arbete med idrottsverksamhet, läger, resor samt deltagande i fortbildningskurser.

Slutligen skall framhållas att ungdomsgården inte vill konkurrera med hem, skola, arbete eller föreningsliv utan i stället komplettera dessa. Ungdomsgårdens målsättning i stort är att ge positiv mänsklig gemenskap.

Ungdom, som känner gemenskap, känner också trygghet och trivsel. Den ungdom som trivs med sig själva och med sin fritid har säkert också lättare att trivas med det samhälle den lever i.

Ungdomsbyrån

- har deltagit i en konferens ordnad av Kungl. Skolöverstyrelsen på Stjärnholms Stiftsgård. Närvarande var konsulenterna i de större städerna i landet och ämnet för förhandlingarna var bl. a. erfarenheterna av de nya bestämmelserna för statsbidrag, kommunernas behandling av de s. k. förebyggande ungdomsfrågorna m. m.
- hade nöjet deltaga i en estraddebatt den 18/2 anordnad av Järnbrotts Ungdomsråd. Föräldrar och andra intresserade var inbjudna och debattörer var kriminalassistent Åke Marz, rektor Dan Zander, rådsledamoten Åke Gustafssor, samt ungdomskonsulenten. Förhandlingarna leddes av ordf. i Järnbrotts Ungdomsråd, Astor Aleborg.
- Mossebergs Ungdomsgård har haft läger under skollovsveckan och Jättesten—Bjurslätt anordnade fjällresa med 30 deltagare till Valdres i Norge. Ungdomsgårdarnas stora "pingis"-evenemang i Exhuset tillsammans med bordtennisförbundet blev en stor succé. Skidfrämjandet ordnar eljest ett välfyllt program varje år för den skolungdom, som i vår stad mestadels upplever en tyvärr ganska disig och väderleksmässigt sett olustig vinterlovvecka.
- påminner om att Ni hos oss för en billig peng kan få hyra filmen "Vad skall vi göra nu då?". Texthäften med kommentarer kan lånas samtidigt. Råd-gör med assistent Leif Svensson.
- ber Er omedelbart ta fram rödkritan och pricka för dagen den 1 april. Då utgår tiden för ansökans inlämnande när det gäller lokalbidrag och ledarstipendier här i Göteborg. Blanketter finns hos ungdomsbyrån.

Nya direktiv för barnavårdsnämnderna

Barnavårdsnämnderna skall få nya direktiv om hur unga lagöverträdare skall behandlas. Riksåklagare Heuman har kommit underfund med att barnavårdsnämnderna är alltför villiga att ge åtalseftergifter utan påföljd för den unga lagbrytaren. Samtidigt meddelar socialstyrelsen att den ämnar utsända nya råd och anvisningar till barnavårdsnämnderna. Den säger att nämnderna bör skaffa enskilda hem till de svåra fall som annars tas in på ungdomsvårdsskolorna.

Om detta skriver sign. *Od* under Blixten i *Ny Tid*:

— Man tycker att överheten åker karusell på principerna. Ena dagen så, andra dagen si.

— — —

Tänk om barnavårdsnämnderna själva, deras ledamöter och tjänstemän, fick utan pekpinne ovanifrån använda sitt förnuft, sin erfarenhet och känsla för både barn och föräldrar som de nödgas syssla med.

Vad de behöver är bättre resurser; inte bara råd och anvisningar från dem som inte gjort något för att skapa fram de bättre resurserna.

NTO ————— ☆

har ett Göteborgsdistrikt med 14 avdelningar berättar v. distriktsungdomsledaren *Magna Johnsén* vid ett samtal med *Vi alla*. Åldersskiktet 8—12 år kallar man för juniorer medan 12—15-åringarna ingår i tonårsavdelningarna. Både flickor och pojkar är representerade i grupperna.

Vårterminens och kanske årets största evenemang i Göteborg blir juniorernas dag den 29 april som hålles i flickläroverkets aula. Programmet kommer att utformas i propagandastil med inbjudan bl. a. till ett stort antal föräldrar i staden.

Utdelning av bidrag

*Barnavårdsnämndens ungdomsdelegation utdelar
i likhet med föregående år*

LOKALBIDRAG

UNGDOMSLEDARSTIPENDIER

Lokalbidrag

Förening, som bedriver barn- och ungdomsverksamhet, kan efter ansökan på särskild blankett erhålla bidrag till lokalhyror i egna eller tillfälligt hyrda lokaler samt omkostnader för egna lokaler. Obs.! delvis nya bestämmelser.

Ungdomsledarstipendium

Ungdomsledare, som deltagit i en för ungdomsledare speciellt upplagd kurs eller studieresa, som omfattar minst en vecka, kan efter ansökan på särskild blankett erhålla stipendium härför.

Ungdomsbyrån, tel. 20 09 20 vx, lämnar närmare upplysningar om gällande utdelningsprinciper samt utlämnar blanketter.

Ansökningstiden utgår 1 april.

Viktigt meddelande till göteborgsdistriktets

UNGDOMSORGANISATIONER

Den 4 och 5 april arrangerar ungdomsbyrån en sammankomst på Härskogens friluftsgård. Representanter för ungdomsorganisationernas ledning och för ungdomsgårdarna är då inbjudna att dryfta en del viktiga arbetsproblem när det gäller ungdomsarbetet i Göteborg.

Upplysningar och specialprogram

Ungdomsbyrån

FÖRENINGSGATAN 13. Tel. 20 09 20.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: UNGDOMSBYRÅN
Föreningsgatan 13 • Göteborg • Tel. 20 09 20
Prenumerationspris kr. 5:— Postgiro 491 18

Försäkra i

HANSA-MÄLAREN

Avd.kontor, S:a Hamngatan 33	Tel. 17 28 20
Försäljningskontor, Vasagatan 45	„ 17 45 20
Hisingskontoret, Kyrkbytorget	„ 23 66 36
Järnbrottskontoret, Radiotorget	„ 45 37 17
Kortedalakont., Kortedalstorget 7	„ 46 62 62
Mölnadalsskont., Hagåkersgatan 10	„ 27 48 75

Alla slag av försäkringar

STRUVES BOKTRYCKERI

Göteborg 1955

